

Forvaltningsplan for Storåa naturreservat i Lierne kommune 2019–2029

Tittel : Forvaltningsplan for Storåa naturreservat i Lierne kommune.
2019–2029

Dato : 05.04.2019

Forfatter : Veronica Myhr Stavnås

Rapportnummer : Rapport 4 – 2019

ISBN : 978-82-8397-013-5

Emneord : skogvern
bekkekløft
naturskog
Lierne kommune

Utgiver : Fylkesmannen i Trøndelag, Klima- og miljøavdelingen

Antall sider : 16

Ansv. sign : Bjørnar Wiseth

Sammendrag : Forvaltningsplanen beskriver mål, verdier, brukerinteresser og tiltak i Storåa naturreservat. Planen beskriver også retningslinjer for bruk av området innenfor verneforskriftens rammer.

Storåa naturreservat inneholder ei velutviklet bekkekløft med tilhørende gammel, fuktig granskog. Forvaltningsplanen skal bidra til å bevare og videreutvikle verneverdiene i naturreservatet.

Planen skal revideres hvert 10. år, men kan revideres tidligere ved behov.

Forsidefoto: Fylkesmannen i Trøndelag

Innhold

1 Innledning.....	4
Storåa (VV00003265).....	4
1.1 Om forvaltningsplanen	4
1.2 Forvaltningsmyndighetens oppgave	5
2 Områdefakta	5
2.1 Internasjonale forpliktelser	5
2.2 IUCN-tekst	6
2.3 Tilleggsopplysninger	6
3 Natur	6
3.1 Beskrivelse	6
3.2 Naturtyper beskrivelse.....	6
3.3 Arter beskrivelse	7
3.4 Rødlistearter beskrivelse	7
3.5 Geologi beskrivelse	8
4 Bruk-historikk.....	8
4.1 Verneprosess.....	8
4.2 Reindrift.....	8
4.3 Friluftsliv	8
4.4 Jakt og fiske	8
4.5 Kulturminner	8
4.6 Tilleggsopplysninger	9
5 Forvaltning.....	9
5.1 Innledning	9
5.2 Skjøtselsplan	9
5.3 Besøksforvaltning	9
5.4 Naturmangfoldloven	9
5.5 Verneforskrift URL	10
5.6 Sentrale føringer	10
5.7 Forvaltningsmyndighetens retningslinjer	10
5.8 Tilleggsopplysninger	11
6 Kunnskapsgrunnlag	12
7 Vedlegg.....	12
Vedlegg 1: Artsmangfold	13
Vedlegg 2: Kart over naturreservatet	15

1 Innledning

Storåa (VV00003265)

Godkjent av	Fylkesmannen i Trøndelag, Klima- og miljøavdelingen
Oppstartsdato	10.10.2018
Planlagt revisjon	05.04.2029
Sametingskonsultasjon	
Godkjent dato	05.04.2019
Høringsdato	20.12.2018

ephorte saksnummer	2018/20587
Forvaltningsmyndighet	Fylkesmannen i Trøndelag
Forvaltningsmyndighetstype	Fylkesmann
Oppsyn	
Fylker	Trøndelag
Kommuner	Lierne
Verneform	naturreservat
Verneplan	Skogvern
Vernet dato	16.12.2016

1.1 Om forvaltningsplanen

Storåa naturreservat ble opprettet ved Kongelig resolusjon 16. desember 2016. Det ble meldt oppstart av forvaltningsplanarbeidet samtidig med vernevedtaket, og melding om oppstart av utarbeidelse av forvaltningsplan ble sendt i oktober 2018. Forvaltningsplanen er utarbeidet av Fylkesmannen i Trøndelag.

Formålet med vernet av Storåa er å bevare et variert område med naturskog, gammel og fuktig granskog, bekkekløft, rike skogtyper, og et rikt arts mangfold av lav, med truede og sjeldne arter. Området har særlig betydning for biologisk mangfold på grunn av sin variasjon i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Det er en målsetting å beholde verneverdiene i best mulig tilstand, og eventuelt videreutvikle dem. Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Forvaltningsplanen skal sikre en enhetlig forvaltning av verneområdet ved å gi retningslinjer om bruk og brukerinteresser, informasjon, skjøtsel, tilrettelegging og andre tiltak. Forvaltningsplanen er en presisering og utdypning av verneforskriften, og gir retningslinjer for dispensasjonspraksis. Forvaltningsplanen definerer videre mål for forvaltningen av verneområder, og beskriver aktuelle tiltak for skjøtsel, tilrettelegging, besøksforvaltning mv.

Verneforskriften med tilhørende vernekart gir rammen for utarbeidelse av forvaltningsplanen. Forvaltningsmyndigheten har ansvar for utarbeidelse av forvaltningsplan. Utkast til forvaltningsplan sendes på høring til grunneiere og berørte interesser.

Retningslinjer for saksbehandling i verneplanarbeid ([Rundskriv T-2/15](#)) gjelder så langt det passer også for utarbeidelse av forvaltningsplaner.

1.2 Forvaltningsmyndighetens oppgave

Forvaltningsmyndigheten har ansvar for å forvalte verneområdet i tråd med verneformålet, og å treffe nødvendige tiltak hvis verneverdier trues.

Forvaltningsmyndigheten utøver myndighet etter verneforskriften. Dette omfatter myndighet til å treffe vedtak om dispensasjon fra vernebestemmelsene. Forvaltningsmyndigheten kan også gi utfyllende retningslinjer om forvaltning av verneområdet og om skjøtsel. Forvaltningsmyndigheten har videre ansvar for informasjon til grunneiere, rettighetshavere og allmennheten om verneverdiene og vernebestemmelsene. Forvaltningsmyndigheten har som oppgave å planlegge og utføre skjøtsel i verneområdet, og å registrere og dokumentere naturverdier i området.

Forvaltningsmyndighetens handlingsrom følger av naturmangfoldloven og verneforskriften for verneområdet. Verneforskriften fastsetter forbudsbestemmelser, unntaksbestemmelser og spesifiserte dispensasjonsbestemmelser for verneområdet. Forvaltningsmyndigheten har i tillegg hjemmel til å gi dispensasjon fra vernebestemmelsene i naturmangfoldloven § 48.

De sentrale forvaltningsorganer har overordnet ansvar for verneområdeforvaltningen, blant annet gjennom klagebehandling og fastsettelse av rammene for forvaltningen. Sentrale forvaltningsorganer er Miljødirektoratet og Klima- og miljødepartementet.

2 Områdefakta

Landareal (daa)	1101
Sjøareal (daa)	Nei
IUCN-status	IUCN_IA
Ramsar-status	Nei
Emerald-status	

2.1 Internasjonale forpliktelser

Norge har undertegnet en rekke internasjonale miljøavtaler. Mange av våre verneområder er svært viktige bidrag til at slike avtaler kan følges opp og gjennomføres i praksis.

2.2 IUCN-tekst

Norge er medlem i Den internasjonale naturvernunion ([IUCN](#)). Den har som mål å bevare natur og biologisk mangfold. Det finnes et eget program for arbeid med verneområder ([Protected Areas](#)). Under dette programmet er det blant annet utviklet et klassifiseringssystem med såkalte [IUCN-kategorier](#). Disse kategoriene benyttes i stor grad for å sammenlikne arbeidet med verneområder mellom ulike land, både regionalt og globalt.

Storåa naturreservat faller inn under IUCN-kategori IA ('strict nature reserve'). Denne kategorien innebærer et vern for å ivareta biodiversitet og mulig geologiske/geomorfologiske egenskaper, hvor menneskelig bruk og påvirkning på området er begrenset for å sikre beskyttelse av verneverdiene (Dudley 2008).

2.3 Tilleggsopplysninger

Storåa naturreservat strekker seg 3,7 km nordøstover fra Estil i Lierne og dekker et areal på 1101 dekar. Nordøstover er det ca. 2 km til grensa for Lierne nasjonalpark. Det er kun vestsiden av bekkedalen som er vernet, og østsiden står uten vern. Naturreservatet berører gnr./bnr. 30/1 og 30/5 i Lierne kommune.

Tekniske inngrep:

Området er nesten fritt for tekniske inngrep.

Kunnskapsstatus:

De store naturverdiene og det rike artsmangfoldet i Storåa synes ikke å ha blitt oppdaget før i 2001 (Hofton & Klepsland 2010). Før dette har det kun vært gjort spredte innsamlinger av arter, med funn av stort sett vanlige arter. Storåa ble første gang naturtypekartlagt i 2007 (Gaarder mfl. 2007), hvor flere interessante arter da ble funnet. I forbindelse med arbeidet med systematiske undersøkelser av bekkekløfter i regi av Direktoratet for Naturforvaltning ble Storåa undersøkt igjen i 2009 (Hofton & Klepsland 2010).

3 Natur

3.1 Beskrivelse

Storåa er ei markant og velutviklet bekkekløft med store naturverdier, spesielt med hensyn til gammel, fuktig granskog. Bekkekløftmiljøet er best utviklet i nedre del, mens øvre del er noe åpnere. Her er det særegne og sjeldne kvaliteter som følge av at dalen er gravd ut i løsmasser. Øvre og de nedre deler av kløfta er ganske ulike og utfyller hverandre. Spesielt de nedre deler har stabilt og fuktig lokalklima, der også elva bidrar til gode fuktighetsforhold. Området har et betydelig antall uvanlige og til dels sjeldne lavarter, herunder hjelmragg (CR) og taigabendellav (EN). Dalen domineres av gammelskog, og praktisk all gammelskog i dalen kan karakteriseres som naturskog, med god aldersspredning og en del innslag av temmelig gammel gran (over 150 år).

3.2 Naturtyper beskrivelse

Elva Storåa er et mindre sidevassdrag til Sørli-vassdraget, og har sitt utspring sør for Hestkjølfjella, i Lierne nasjonalpark. Elva løper ut i Lenglingen, rett ved Sørli. I det som utgjør

Storåa naturreservat går elva i en trang V-dal som på det meste er 100 meter dyp. Bekkekløfta er velutviklet, med stor spennvidde i topografi, eksposisjon og løsmasser, og har store og til dels sjeldne naturverdier. Det rike artsmangfoldet av lav, som inkluderer mange rødlistearter, gir også lokaliteten høy verdi. Storåa har derfor blitt vurdert til å være nasjonalt verdifull (verdi 5). Bekkekløfter er en veldig variert naturtype (Gaarder mfl. 2007), og er prioritert i skogvernet (Framstad mfl. 2017).

Det er avgrenset to kjerneområder, øverst og nederst i naturreservatet (se kartvedlegg). Begge lokalitetene er vurdert som svært viktige (verdi A). De to kjerneområdene er ganske ulike, og utfyller hverandre. Bekkekløfta har et stabilt, fuktig lokalklima, spesielt nede i den trange dalbunnen. Dalen domineres av gammelskog av gran, med små innslag av løvtrær, hovedsakelig bjørk og selje. All gammelskog i området kan karakteriseres som naturskog og har god aldersspredning, hvor en del gran er temmelig gammel. De fleste skogsamfunn som finnes i distriktet er representert i naturreservatet, blant annet høgstaudeskog som det finnes mye av i hellingene innover dalen. Høgstaudeskoger er svært frodige og høyproduktive skoger (Artsdatabanken). Det finnes også noe sumpskog i flatere partier, samt noe gråor-heggeskog langs elveløpet. Større og mindre rasfelt bryter opp skogen flere steder, og fungerer som en viktig forstyrrelsesfaktor i deler av området. Mellom kjerneområdene er det et ungskogfelt.

Bekkedalen grenser til et slakt skog- og myrterreng, og nordvest i naturreservatet er det en lokalitet med slåttemyr. Slåttemyr er en sterkt truet naturtype (EN), men denne lokaliteten er ikke blant de viktigste slåttemyrene i Lierne da artsmangfoldet er lavt og myra er under kraftig gjengroing (Lyngstad 2016). Ei stakkstang og rester etter eldre stenger tyder på at myra har vært slått i lang tid (Lyngstad 2016). Fordi det er andre lokaliteter med slåttemyr i Lierne som har større kvaliteter enn denne er det lite aktuelt å sette i gang skjøtsel her.

3.3 Arter beskrivelse

Bekkekløfta i Storåa er godt utviklet, og det er stor variasjon i økologiske egenskaper og vegetasjonstyper her. I tillegg er mye av skogen gammel. Dette gir et godt grunnlag for stort artsmangfold innen flere artsgrupper, og det er lavfloraen som har de største kvalitetene knyttet til biologisk mangfold. Her er det flere uvanlige og til dels sjeldne arter, særlig på grove, gamle grantrær og bjørk, samt grov selje. Det finnes blant annet særpreget ragglavsamfunn på grankvister, dominert av den vanlige arten barkragg, men også med forekomster av bleiktjafs og hjelmragg (CR). Videre er det gjort funn av den sterkt truede arten taigabendellav (EN), både i nedre og indre deler av naturreservatet (Hofton & Klepsland 2010). Denne arten er knyttet til gran og bjørk i gammel gransumpskog, og de fleste funn som er gjort på landsbasis av denne arten er i Lierne kommune (Henriksen & Hilmo 2015). Andre viktige lavforekomster er vinflekklav, dvergullnål og vortenål (Hofton & Klepsland 2010).

Det er også noen forekomster av relativt sjeldne arter av sopp, herunder rikelig med dystemusserong (VU) og noe gråfiolett kølesopp (NT). Når det gjelder mosefloraen er den ganske dårlig undersøkt, men den viser et ganske stort mangfold som følge av mange ulike leveområder (Hofton & Klepsland 2010).

3.4 Rødlistearter beskrivelse

Totalt er det gjort funn av 17 rødlista arter i Storåa naturreservat (se vedlegg), og området er i den sammenheng i toppsjiktet blant skogsområder i Lierne kommune (Hofton & Klepsland 2010).

3.5 Geologi beskrivelse

Berggrunnen i Storåa naturreservat består hovedsakelig av glimmerskifer og glimmergneis (Hofton & Klepsland 2010).

4 Bruk-historikk

4.1 Verneprosess

Storåa er tilbudt av grunneiere gjennom ordningen med frivillig vern. På bakgrunn av de biologiske verdiene som finnes i området (se Hofton & Klepsland 2010), kvalifiserte området til vern som naturreservat, etter naturmangfoldloven.

4.2 Reindrift

Storåa ligger i Østre Namdal reinbeitedistrikt (Tjåehkere sijte). Området fungerer både som sommer- og høstbeite samt før-vinterbeite. Rein beiter både på nordsida og sørsida av dalen, og i selve dalen. Det er et gjerde i grenseområdet til verneområdet som brukes i forbindelse med transport av rein etter vei/trasé inn til Pålfjellet. Veien ligger utenfor verneområdet.

Formålet med opprettelsen av Storåa naturreservat omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget. Vernet skal ikke være til hinder for rasjonell reindrift, og området skal forvaltes slik at reindrift skal kunne foregå som tidligere. Sametinget er forvaltningsmyndighet for samiske kulturminner, og alle tiltak som kan skade samiske kulturminner må forelegges Sametinget. Reindrift i naturreservatet reguleres hovedsakelig av reindriftsloven.

Reinbeitedistriktene er pålagt å utarbeide distriktsplan, jf. § 62 i reindriftsloven. Distriktsplanen skal vise hvilke terrenggående kjøretøy som brukes, samt ha bruksregler for motorisert ferdsel på barmark. Etter reindriftslovens § 23 skal motorisert ferdsel på barmark begrenses mest mulig og så langt som mulig foregå etter faste traseer. For motorisert ferdsel på barmark kan distriktsplan/bruksregler, som beskriver motorisert ferdsel tilstrekkelig, legges til grunn for tillatelse etter verneforskriften.

4.3 Friluftsliv

Naturreservatet er den del av et større friluftsområde som brukes mye som nærturterreng og er vurdert som svært viktig (kommunekart.com).

4.4 Jakt og fiske

Området brukes til elgjakt, og det er en elgpost der Mustjønnbekken renner ned i Storåa.

4.5 Kulturminner

Det finnes to registrerte kulturminne-lokaliteter innenfor vernegrensa til Storåa naturreservat, begge ved navn Estil Søndre. Dette er to fangstlokaliteter med til sammen syv fangstgroper og ett funn av tuft, fra perioden jernalder–middelalder. Begge lokalitetene ble automatisk fredet i 2005. Det finnes flere kulturminner i området rundt naturreservatet. (kulturminnesok.no)

4.6 Tilleggsopplysninger

Storåa er en del av Sørlivassdraget, og ble vernet mot kraftutbygging i 1986.

5 Forvaltning

5.1 Innledning

Verneforskriften er gjeldende lovverk for verneområdet og regulerer hva som er tillatt, hva som er forbudt, og hva som kan tillates etter dispensasjon. Søknader om dispensasjon fra vernebestemmelsene sendes forvaltningsmyndigheten. I verneforskriften § 7 (spesifiserte dispensasjonsbestemmelser) er det listet opp en rekke tiltak som er vurdert under verneprosessen. Her gis det vanligvis dispensasjon, under visse vilkår. Dersom det viser seg at tiltaket er til skade for verneverdiene vil forvaltningsmyndigheten kunne inndra godkjente dispensasjonssøknader, eller avslå nye søknader. I de tilfeller der det søkes om tiltak som ikke er nevnt i verneforskriften § 7, behandles søknaden etter verneforskriften § 8 som er sammenfallende med naturmangfoldloven § 48. Tiltaket kan da gis dispensasjon dersom det verken går imot vernets formål eller kan påvirke verneverdiene nevneverdig. Tiltaket kan også gis dispensasjon dersom vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Målet med vernet av Storåa er å bevare et variert område med naturskog. Verneområdets verdi er særlig knyttet til gammel og fuktig granskog, bekkeløft, rike skogtyper, og er rikt arts mangfold av lav, med truede og sjeldne arter.

5.2 Skjøtselsplan

Ikke behov for plan.

5.3 Besøksforvaltning

Planbehov er ikke avklart.

5.4 Naturmangfoldloven

De miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven kapittel II kommer til anvendelse ved utøvelse av offentlig myndighet, og må vurderes når det treffes vedtak etter verneforskrifter.

De miljørettslige prinsippene er kunnskapsgrunnlaget (§ 8), føre-var-prinsippet (§ 9), økosystemtilnærming og samlet belastning (§ 10), kostnader ved miljøforringelse bæres av tiltakshaver (§ 11) og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).

Prinsippene er ikke selvstendige vedtakshjemler, men skal legges til grunn som retningslinjer når det treffes beslutninger som berører naturmangfold etter andre bestemmelser. Dette innebærer at prinsippene skal være en del av vurderingen både ved vedtak med hjemmel i spesifiserte dispensasjonsbestemmelser i verneforskrifter og ved vedtak etter naturmangfoldloven § 48. Naturmangfoldloven § 7 angir at det skal fremgå av vedtaket hvordan prinsippene er vurdert.

5.5 Verneforskrift URL

<https://lovdata.no/forskrift/2016-12-16-1615>

5.6 Sentrale føringer

Naturmangfoldloven § 48 gir forvaltningsmyndigheten hjemmel til å gi dispensasjon fra verneforskriften i tre alternative tilfeller; dersom det ikke strider mot verneformålet og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, dersom sikkerhetsmessige hensyn gjør det nødvendig, eller dersom hensynet til vesentlige samfunnsmessige hensyn gjør det nødvendig.

Bestemmelsen skal være en sikkerhetsventil for tiltak som ikke kunne forutsees, eller spesielle/særskilte tilfeller som ikke ble vurdert, på vernetidspunktet. Første alternativ dekker tilfeller hvor verneformål og verneverdier tåler enkeltstående avvik fra vernebestemmelsene, og er i utgangspunktet ment for bagatellmessige inngrep eller forbigående forstyrrelser. Dispensasjonsbestemmelsen i § 48 er en kan-regel, det vil si at selv om vilkårene for å gi dispensasjon er oppfylt, så er det ingen som har krav på dispensasjon. Det er nødvendig med en bredere vurdering av om det bør gis dispensasjon.

5.7 Forvaltningsmyndighetens retningslinjer

Tema	Forskriftsreferanse	Forvaltningsmyndighetens retningslinje
Kulturminner – vedlikehold	§ 7 pkt. c og p	Det kan etter søknad gis dispensasjon til istandsetting, vedlikehold og skjøtsel av kulturminner, samt nødvendig motorferdsel i den forbindelse.
Reindrift – bruk av snøscooter	§ 6 pkt. c	Verneforskriften er ikke til hinder for nødvendig bruk av snøscooter på snødekt mark i forbindelse med reindrift. Leiekjørere for reieiere eller reindriftsansvarlig må medbringe skriftlig dokumentasjon for avtale med oppdragsgiver.
Reindrift – motorferdsel på barmark	§ 7 pkt. h	Det kan etter søknad gis dispensasjon til nødvendig bruk av lett terrengkjøretøy på barmark ved utøvelse av reindrift. Det kan her gis flerårige tillatelser som koordineres med, og tas inn i, distriktsplanen i henhold til reindriftsloven (jf. 4.2).
Reindrift – uttak av virke	§ 7 pkt. l	Det kan etter søknad gis dispensasjon til reindriftenes nødvendige uttak av bjørk til brensel og for vedlikehold av lovlig oppsatte reingjerder og annet reindriftsutstyr. Bestemmelsen gjelder ikke vedhogst for å frakte vekk fra området. Det må vises hensyn til verneverdiene i naturreservatet.

Tema	Forskriftsreferanse	Forvaltningsmyndighetens retningslinje
Uttransport av felt vilt	§ 6 pkt. b, § 7 pkt. b	Nødvendig uttransport av felt elg, hjort, bjørn og ulv er tillatt dersom en bruker lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget. Ved terrengskade av betydning kan tiltakshaver bli stilt til ansvar, og det kan bli stilt krav om oppretting av skadene. Dersom andre kjøretøy skal benyttes til uttransport, må dette omsøkes. Uttransport av felt vilt skal foregå utenom våte myrpartier og annen bæresvak mark, for å unngå varige kjørespor. Søknad om bruk av andre kjøretøy enn lett terrenggående beltekjøretøy må inneholde tidsrom for transporten og hva slags kjøretøy som skal benyttes. Det kan her gis flerårige dispensasjoner.

5.8 Tilleggsopplysninger

Hva som er tillatt, samt hva som kan tillates etter dispensasjon, er beskrevet i verneforskriften og retningslinjene i forvaltningsplanen. Søknad om dispensasjon fra vernebestemmelsene skal inneholde:

- Tiltakshavers /søkers navn og adresse
- Kart med inntegnet plassering av tiltaket
- Eiendomsforhold (evt. grunneiers tillatelse)
- Beskrivelse av tiltaket, omfang og varighet
- Hvilke naturtyper og naturverdier som blir berørt (dersom dette er kjent)

Vilkår for dispensasjoner:

Forvaltningsmyndigheten kan stille vilkår for dispensasjoner. Det skal alltid vurderes om det bør knyttes vilkår til tillatelser for å ivareta verneformålet.

Vedtak:

Alle vedtak registreres i miljøvedtaksregisteret. Politiet skal ha kopi av motorferdselløyver og Sametinget og fylkeskommunen skal ha kopi dersom vedtaket berører kulturminner. Det er klagerett på alle vedtak.

6 Kunnskapsgrunnlag

Forfatter	År	Tittel	Utgiver	Kobling
Dudley N. (red.)	2008	Guidelines for Applying Protected Area Management Categories	IUCN	https://portals.iucn.org/library/sites/library/files/documents/PAG-021.pdf
Gaarder G., mfl.	2007	Biologisk mangfold i Lierne kommune	Miljøfaglig utredning	http://www.borchbio.no/MFURapporter/MU2007-11-LIERNE-BM.PDF
Henriksen S. & Hilmo O. (red.)	2015	Norsk rødliste for arter 2015	Artsdata-banken	https://artsdatabanken.no/Rodliste2015/sok
Hofton T.H & Klepsland J.T.	2010	Naturverdier for lokalitet Storåa, registrert i forbindelse med prosjekt Bekkekløfter 2009	BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning	http://borchbio.no/narin/?nid=5039

7 Vedlegg

FILVEDLEGG

Dokument nr	Lagt til	Tema	Eksternt opphav	Internt opphav
1	29.10.2018	Artsmangfold		Ja

KARTVEDLEGG

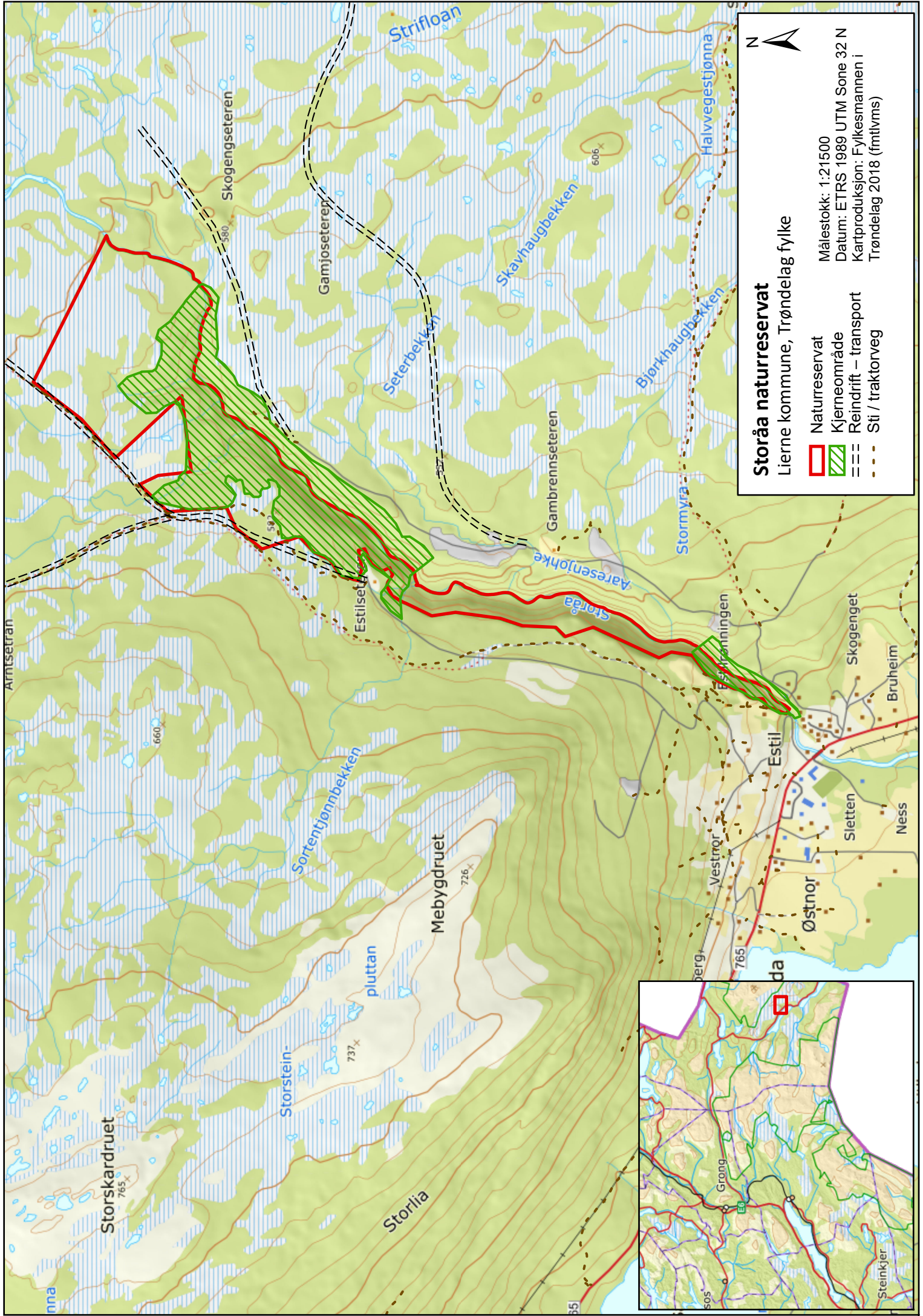
Dokument nr	Lagt til	Tema	Eksternt opphav	Internt opphav
2	20.12.2018	Kart over naturreservatet		Ja

Vedlegg 1: Artsmangfold Storåa naturreservat

Tabell 1 Oversikt over rødlista arter som har blitt registret i Storåa naturreservat under feltregistreringer i september 2009 (Hofton & Klepsland 2010). Voksested og status er hentet fra Artsdatabankens vurdering av arter i Norsk rødliste for arter 2015 (Henriksen & Hilmo 2015).

Gruppe	Art	Status	Voksested
Rubladfamilien	Hengepiggefrø <i>Lappula deflexa</i>	NT	Brattlendt skog og berg, og tørr, forstyrret kulturmark
Busk- og bladlav	Gubbeskjegg <i>Alectoria sarmentosa</i>	NT	Epifyttisk på gamle bartrær (gran)
	Fjellkolve <i>Pilophorus robustus</i>	VU	Stein, nær elver og bekker, i kløfter og til fjells
	Hjelmragg <i>Ramalina obtusata</i>	CR	Tynne greiner av gran i gammel, fuktig granskog
	Trådragg <i>Ramalina thrausta</i>	VU	Døde greiner av gran, baserike bergvegger langs vassdrag
Skorpelav	Taigabendellav <i>Bactrospora brodoi</i>	EN	Gamle skjørtegraner med mye dødt greinverk
	Hvithodenål <i>Chaenotheca gracilentia</i>	NT	Høgstubber av løv- og bartrær, dødt plantemateriale under overheng
	Taiganål <i>Chaenotheca laevigata</i>	VU	Høgstubber og grove, levende bar- og løvtrær
	Sukkernål <i>Chaenotheca subroscida</i>	NT	Stammen av de eldste grantrærne
	Gråsobeger <i>Cyphelium inquinans</i>	VU	De eldste trærne, grove døde trær, gamle løer
	Trollsotbeger <i>Cyphelium karelicum</i>	VU	På stammer og døde kvister i naturskogpreget granskog
	Huldrelav <i>Gyalecta friesii</i>	NT	Humus og gammel råttten ved
	Rustdoggnål <i>Sclerophora coniophaea</i>	NT	Gamle trær eller høgstubber
Sopp, markboende	Gråfiolett køllesopp <i>Alloclavaria purpurea</i>	NT	Nedbryter i næringsrik og fuktig, gammel, moserik granskog
	Dytermusserong <i>Tricholoma borgsjoeëense</i>	VU	Danner mykorrhiza med gran

Gruppe	Art	Status	Voksested
Sopp, jordboende	Svartsonekjuke <i>Phellinus nigrolimitatus</i>	NT	Middels til sterkt nedbrutte, grove læger (gran, furu)
	Fjellgrankjuke <i>Skeletocutis chrysella</i>	VU	Fuktige steder som humide baklier, bekkedaler etc.

FYLKESMANNEN I TRØNDELAG

Statens hus, Strandveien 38, Pb 2600, 7734 Steinkjer | fmtlpost@fylkesmannen.no |
www.fylkesmannen.no/trondelag

